727/05

Den 15. juni 2005 blev i sag nr. 65.593:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Af klagerens skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

"Jeg er på vej ud på den forholdsvis smalle vej (B.gade) fra et parkeringsområde. I vejens højre side er der ud for udkørslen fra parkeringsområdet placeret 3 parkeringsbåse.

Jeg ser til venstre en bil (i tomgang) holde ude på vejen og fortsætter derfor i langsomt tempo ud over fortovet i højregående retning

I det samme begynder ovennævnte bil at bakke, og føreren er tilsyneladende udelukkende orienteret til sin højre side, hvor der er en ledig parkeringsbås, som hun vil benytte.

P.g.a. den korte afstand fra modpartens bil og til min bil, er det ikke muligt at nå at komme væk, men jeg når dog at dytte, uden at dette når at blive opfattet af modpar-

ten som signal til at stoppe. Dette resulterer i at min bils venstre forskærm rammes af højre bagende på modpartens bil."

Af modpartens skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

"Jeg bakkede bilen fra hjørnet af S.gade mod B.gade. Holdt stille få sekunder, ville sikre mig, der ikke kom modkørende (bagfrakommende) trafik, så intet før sammenstødet med modpartens bil som var halvt ude på gaden fra P-pladsen (B.gade), hvorfra der er ubetinget vigepligt.

Jeg mener vi begge har fejlet."

Efter en samlet vurdering af sagen meddelte selskabet i skrivelse af 18/11 2004 til klageren, at ansvaret for skadens indtræden efter aftale med modpartens forsikringsselskab blev ligeligt fordelt med 50 % til hver af de involverede parter. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Efter vor opfattelse har du ikke udvist den fornødne agtpågivenhed i forbindelse med udkørsel fra P-området ud på B.gade, hvor der er ubetinget vigepligt, ligesom vi finder, at modparten også har skyld i skaden ved at bakke tilbage uden at orientere sig.

For din forsikring vil det få den konsekvens, at vi vil gøre bonustab gældende fra førstkommende forfald efter skadedatoen, ligesom du vil blive opkrævet 50 % af selvrisikobeløbet."

Da klageren ikke var tilfreds med denne afgørelse, rettede hun den 23/11 2004 telefonisk henvendelse til selskabet.

Efter en fornyet gennemgang af sagen fastholdt selskabet den tidligere afgørelse i sagen, hvilket blev meddelt klageren i skrivelse af 1/12 2004.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hun har været uden skyld i færdselsuheldet. Hun har bl.a. henvist til, at modparten - straks efter uheldet - påtog sig ansvaret for uheldet, hvilket

hendes mand ligeledes bekræftede telefonisk dagen efter. Af klageskrivelsen fremgår videre:

"Ikke alene mener jeg, at afgørelsen er forkert, men jeg er også meget utilfreds med sagsbehandlingen, som har taget utrolig lang tid.

Det undrer mig, at jeg ikke er blevet underrettet om den afgørelse, der er truffet, især når jeg pålignes halvdelen af ansvaret. Jeg har på intet tidspunkt haft mulighed for at gøre mine synspunkter gældende inden der er faldet endelig afgørelse i sagen og der bliver udstedt ekstraregning. Jeg mener ikke, at jeg skal bøde med bonustabet og betaling af selvrisikoen.

Desuden finder jeg det meget besynderligt at modparten tilsyneladende først har anmeldt uheldet den 18. august 2004 (4 1/2 måned efter uheldet). Er en forklaring af hændelsesforløbet foretaget så lang tid efter uheldet mere troværdig, end et udsagn udfærdiget tre dage efter?"

I selskabets skrivelse af 28/1 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi har nu gennemgået sagens oplysninger på ny og må på baggrund heraf fastholde den tidligere afgørelse i sagen, idet vi dog indledningsvis skal beklage sagsbehandlingstiden, der skyldes travlhed i afdelingen.

Ansvaret for tingskader ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer skal i henhold til færdselslovens § 103, stk. 2, afgøres under hensyn til de foreliggende omstændigheder.

Sagens faktum - herunder klagers opfattelse af sagen - fremgår klart af den af klager udfyldte anmeldelse.

Af sagens samlede oplysninger fremgår det, at klager ved sammenstødet kom kørende fra et parkeringsanlæg, hvorfra hun skulle dreje til højre. Da hun orienterede sig til venstre, observerede hun modparten, der holdt på vejen med motoren i tom-

gang. Da klager var af den opfattelse, at modparten ikke havde til hensigt at fortsætte sin kørsel, fortsatte hun sin fremdrift, hvorefter parterne stødte sammen.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at i henhold til praksis tillægges den part, der kommer fra en parkeret position fuld skyld i forbindelse med et sammenstød mellem to motordrevne køretøjer. (*Jvf. fordelingsregel A3 i Regresaftalen*.)

Det fremgår dog endvidere af sagens oplysninger, at modparten ved sammenstødet kom bakkende, hvilket ligeledes i henhold til praksis takseres til fuld skyld.

Da ingen af parterne kan vedkende sig ansvaret for skadens indtræden, og da begge parter ikke har overholdt deres ubetingede vigepligt, da kan ansvaret ikke nærmere placeres, hvorfor skylden i henhold til sædvanlig praksis må fordeles med 50 % til hver af parterne.

Vi henviser i denne sammenhæng til tidligere afsagte kendelser fra Ankenævnet med et lignende forløb, som gengivet i AK 62.276 samt AK 62.700.

Med henvisning til ovenstående er det således vores opfattelse, at vi har behandlet sagen korrekt og på vegne af klager har anerkendt det delvise ansvar for skadens indtræden."

Klageren har i skrivelse af 18/2 2005 til nævnet fastholdt sit krav. Hun har bl.a. nærmere redegjort for omstændighederne på skadetidspunktet, herunder at modparten var begyndt at bakke, efter at hun var kørt ud over fortovskanten. Endvidere har hun henvist til, at det - efter hendes opfattelse - er almindelig praksis at underrette kunden, så denne har mulighed for eventuelt at uddybe sin skadeanmeldelse.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker indledningsvist, at selskabet har beklaget den lange sagsbehandlingstid.

Nævnet har gennemgået sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser og senere forklaringer, og finder herefter på grundlag af det oplyste ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse om ligedeling af ansvaret, idet et sådant resultat af nævnet også anses for det mest sandsynlige ved en retsafgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson